

PRIPOROČILA

PRIPOROČILO KOMISIJE

z dne 27. oktobra 2011

o digitalizaciji in spletni dostopnosti kulturnega gradiva ter njegovi digitalni hrambi

(2011/711/EU)

EVROPSKA KOMISIJA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska digitalna agenda, ki je del strategije Evropa 2020, naj bi povečala koristi informacijskih tehnologij pri gospodarski rasti, ustvarjanju delovnih mest in kakovosti življenja evropskih državljanov. Eno ključnih področij, ki ga obravnava digitalna agenda, je digitalizacija in hramba evropskega kulturnega spomina, ki obsega tiskano gradivo (knjige, revije, časopise), fotografije, muzejske predmete, arhivske dokumente, zvočno in avdiovizualno gradivo, spomenike in arheološka najdišča (v nadaljnjem besedilu: kulturno gradivo).
- (2) Strategija EU za digitalizacijo in hrambo temelji na delu, ki je bilo v zadnjih nekaj letih opravljeno v okviru pobude za digitalne knjižnice. Evropski parlament in Svet sta z resolucijo Parlamenta z dne 5. maja 2010 in sklepi Sveta z dne 10. maja 2010 podprla evropske ukrepe na tem področju, vključno z razvojem Europeane, tj. evropske spletne knjižnice, muzeja in arhiva. Svet je v delovnem načrtu za kulturno področje 2011–2014, ki ga je sprejel na zasedanju 18. in 19. novembra 2010, poudaril, da je treba prizadevanja na področju digitalizacije uskladiti.
- (3) Komisija je 28. avgusta 2006 državam članicam priporočila, naj s pomočjo interneta čim bolj izkoristijo gospodarski in kulturni potencial evropske kulturne dediščine. Iz poročil držav članic iz let 2008 in 2010 o izvajanju priporočila je razvidno, da so dosegle napredek, vendar pa ta napredek ni enak v vseh državah članicah in v vseh točkah priporočila.
- (4) Poleg tega so se prizadevanja na področju digitalizacije in sodelovanja na evropski ravni v zadnjih nekaj letih precej spremenila. Novosti so začetek delovanja Europeane novembra 2008, poročilo „Nova renesansa“, ki ga je 10. januarja 2011 o spletnem dostopu evropske kulturne dediščine objavil „Odbor modrih“, in predlog direktive o osirotelih delih, ki ga je Komisija predložila 24. maja 2011.
- (5) Zato je treba ukrepe za digitalizacijo in zagotavljanje spletnega dostopa do kulturne dediščine ter digitalno hrambo, ki so bili priporočeni državam članicami, posodobiti. Pri tem je treba še naprej spodbujati razvoj digitaliziranega gradiva knjižnic, arhivov in muzejev, da bo Evropa še naprej vodilni mednarodni akter na kulturnem področju in področju kreativnih vsebin ter da bo svoje bogato kulturno gradivo kar se da najbolje uporabljala. Kot je v zvezi s spletno dostopnostjo evropske kulturne dediščine poudaril „Odbor modrih“, mora Evropa ukrepati ter izrabiti prednosti digitalizacije in digitalne hrambe. Če države članice na tem področju ne bodo povečale naložb, obstaja nevarnost, da bodo kulturne in gospodarske prednosti digitalnega prehoda izrabili drugi kontinenti in ne Evropa.
- (6) Če bo kulturno gradivo dostopno na spletu, bodo državljani imeli dostop do njega po vsej Evropi ter ga uporabljali za prosti čas, študij ali delo. Tako bo evropska raznovrstna in večjezična dediščina jasno izražena na internetu, digitalizacija gradiva pa bo evropskim kulturnim ustanovam omogočala, da bodo lahko še naprej opravljale svojo nalogo, tj. zagotavljale dostop do naše kulturne dediščine in jo hranile v digitalnem okolju.
- (7) Poleg tega se digitalizirano gradivo lahko ponovno uporabi – tako za komercialne kot nekomercialne namene – na primer v učnih in izobraževalnih vsebinah, dokumentarnih filmih, turističnih aplikacijah, igradah, animacijah in oblikovnih orodjih, pod pogojem, da se pri tem v celoti spoštujejo avtorske in sorodne pravice. Je tudi pomemben prispevek h kreativnim sektorjem, ki predstavljajo 3,3 % BDP EU in 3 % zaposlenosti. Ti sektorji se srečujejo z digitalnim prehodom, ki temeljito

spreminja tradicionalne modele, preoblikuje vrednostne verige ter predpostavlja nove poslovne modele. Digitalizacija in zagotavljanje širšega dostopa do kulturnih virov zagotavlja ogromne gospodarske priložnosti ter je temeljni pogoj za nadaljnji razvoj evropskih kulturnih in ustvarjalnih zmogljivosti ter prisotnosti evropskega gospodarstva na tem področju.

- (8) Digitalizacija je pomembno sredstvo za zagotavljanje boljše dostopnosti kulturnega gradiva in njegove uporabe. Z usklajenim ukrepanjem pri digitalizaciji kulturne dediščine bi države članice zagotovile večjo skladnost pri izbiri gradiva in preprečile prekrivanja. Ustvarile bi tudi varnejše ozračje za podjetja, ki vlagajo v digitalizacijske tehnologije. K doseganju teh ciljev bi prispevali tudi pregledi nad trenutno in načrtovano digitalizacijo ter njeni količinski cilji.
- (9) Stroški digitalizacije celotne evropske kulturne dediščine so visoki, zato jih zgolj z javnimi sredstvi ne bo mogoče kriti. Zasebni sektor, ki sponzorira digitalizacijo, ali partnerstva med javnim in zasebnim sektorjem lahko v digitalizacijo vključijo zasebne subjekte, zato jih je treba še naprej spodbujati. Da bi bila ta partnerstva pravična in uravnotežena, morajo spoštovati številna ključna načela. Predvsem je treba določiti roke za prednostno uporabo digitaliziranega gradiva. „Odbor modrih“ za zagotavljanje spletnega dostopa do evropske kulturne dediščine je navedel, da najdaljši čas za prednostno uporabo gradiva, ki so ga digitalizirala javno-zasebna partnerstva, ne sme biti daljši od sedem let.
- (10) Strukturni skladi EU se lahko in se uporabljajo za sofinanciranje digitalizacije, če deli projektov vplivajo na regionalno gospodarstvo. Vendar pa bi takšna uporaba morala biti bolj razširjena in bolj sistematična. Masovna digitalizacija je lahko učinkovitejša zaradi svojega obsega. Zato je treba spodbujati učinkovito uporabo digitalizacijskih zmogljivosti in, če je mogoče, skupno uporabo digitalizacijske opreme med kulturnimi ustanovami in državami.
- (11) Samo del gradiva, ki ga hranijo knjižnice, arhivi in muzeji, je javno dostopnega v smislu, da ni ali ni več zaščiteno s pravicami intelektualne lastnine, medtem ko to ne velja za ostalo gradivo. Ker so pravice intelektualne lastnine ključne za spodbujanje ustvarjalnosti, je treba evropsko kulturno gradivo digitalizirati, zagotoviti dostop do njega in ga hraniti ob polnem spoštovanju avtorskih in sorodnih pravic.
- (12) Komisija je 24. maja 2011 predložila predlog direktive o osirotelih delih. Da bi ta imela popoln učinek, jo je treba hitro sprejeti in izvajati, da se zagotovi usklajen pristop pri osirotelih delih po vsej EU. Pri obsežni digitalizaciji na trgu nedostopnih del bi lahko bila v državah članicah potrebna zakonodajna podlaga za izdajanje licenc, ki bi jo prostovoljno oblikovale zainteresirane strani, pri čemer bi upoštevale potrebo po zagotovitvi čezmejnega učinka. Pri tem je treba pristop o na trgu nedostopnih delih in strokovnih revijah, ki so mu v dialogu, ki ga je podprla Komisija, sledile zainteresirane strani in na podlagi kate-rega je bil 20. septembra 2011 v Bruslju podpisan sporazum o soglasju, razumeti kot model za nadaljnje dialoge, da se poenostavi sklepanje sporazumov o digitalizaciji čim večje količine na trgu nedostopnega gradiva. Informativne podatkovne zbirke pravic, ki bi bile povezane na evropski ravni, lahko zmanjšajo transakcijske stroške za pridobitev pravic. Takšne mehanizme je zato treba spodbujati v tesnem sodelovanju z vsemi zainteresiranimi stranmi.
- (13) Da se zagotovi širok dostop do javno dostopne vsebine in njena široka uporaba, mora biti javno dostopna vsebina javno dostopna tudi po digitalizaciji. Na kopijah javno dostopnega gradiva se je treba izogniti uporabi motočih vodnih žigov ali drugih vizualnih zaščitnih ukrepov, ki označujejo lastništvo ali izvor.
- (14) Europeana, evropska spletna knjižnica, arhiv in muzej, je začela delovati 20. novembra 2008. Nadaljnji razvoj njene platforme bo v veliki meri odvisen od tega, kako jo bodo države članice in njihove kulturne ustanove polnile z vsebino in jo približale državljanom. Zato je treba spodbujati ukrepe, s katerimi se želi to doseči.
- (15) Europeana danes zagotavlja neposreden dostop do več kot 19 milijonov digitaliziranih objektov. Samo 2 % teh objektov predstavlja zvočno oziroma avdiovizualno gradivo. Z razširitvijo vsebine, ki je dostopna prek Europeane, vključno z gradivom, ki je še premalo zastopano, bo stran zanimivejša za uporabnike, zato jo je treba spodbujati. Splošni cilj 30 milijonov objektov do leta 2015 je v skladu s strateškim načrtom Europeane in je odskočna deska za doseganje digitaliziranosti celotne evropske kulturne dediščine do leta 2025. Razpoložljivost vseh javno dostopnih umetniških del (glavnih

kulturnih in zgodovinskih del in objektov, ki jih opredelijo in izberejo države članice) prek Europeane bo po pričakovanjih uporabnikov obogatila vsebino strani. Določbe v državah članicah, ki določajo, da bo vse gradivo, ki je bilo digitalizirano z javnimi sredstvi, razpoložljivo prek Europeane, bi spodbudile razvoj platforme in oblikovale jasen okvir, da bi kulturne ustanove širile svoje vsebine, zato je treba uvedbo takšnih določb spodbujati.

(16) Digitalno gradivo je treba urejati in vzdrževati, sicer bi datoteke z zastaranjem strojne in programske opreme, ki se je uporabljala za shranjevanje, lahko postale neberljive, gradivo bi se lahko po določenem času zaradi premajhne zmogljivosti pomnilnikov izgubilo, pomnilniki pa bi bili lahko zaradi same količine nove in spreminjajoče se vsebine preobremenjeni. Kljub napredku, ki je bil v EU dosežen na področju hrambe digitalnega gradiva, nekatere države članice še niso sprejele jasnih in celovitih politik o hrambi digitalne vsebine. Odsotnost takšnih politik ogroža obstoj digitaliziranega gradiva in lahko povzroči izgubo gradiva, ki je bilo proizvedeno v digitalni obliki (izvorno digitalno gradivo). Razvoj učinkovitih sredstev za digitalno hrambo ima daljnosežne posledice ne samo za kulturne ustanove. Vprašanja digitalne hrambe so pomembna tudi za vse zasebne in javne organizacije, ki morajo ali želijo hraniti digitalno gradivo.

(17) Digitalna hramba je povezana s finančnimi, organizacijskimi in tehničnimi izzivi ter včasih zahteva posodobitev zakonodajnih določb. Več držav članic je uvedlo pravne obveznosti, ki od proizvajalcev digitalnega gradiva zahtevajo, da eno ali več kopij gradiva zagotovijo imenovanemu organu za deponiranje, oziroma razmišlja o uvedbi le-teh. Učinkovite določbe in prakse za zakonito deponiranje lahko zmanjšajo upravno breme tako lastnikom vsebin kot ustanov za deponiranje, zato jih je treba priporočiti. Da se predpisi o deponiranju digitalnega gradiva med seboj ne bi preveč razlikovali, morajo države članice med seboj učinkovito sodelovati, takšno sodelovanje pa je treba spodbujati. Spletno žetje je nova tehnika za zbiranje gradiva z interneta za namene hrambe, ki zahteva, da imenovane ustanove gradivo aktivno zbirajo in ne čakajo na njegovo deponiranje, kar zmanjšuje upravno breme proizvajalcev digitalnega gradiva; takšne določbe je zato treba sprejeti v nacionalni zakonodaji.

(18) V zvezi s kinematografskimi deli to priporočilo v številnih vidikih dopolnjuje Priporočilo Parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o filmski dediščini in konkurenčnosti z njo povezanih industrijskih dejavnosti ⁽¹⁾ –

PRIPOROČA DRŽAVAM ČLANICAM, DA:

Digitalizacija: organizacija in financiranje

1. še naprej razvijajo načrtovanje in spremljanje digitalizacije knjig, revij, časopisov, fotografij, muzejskih predmetov, arhivskih dokumentov, zvočnega in avdiovizualnega gradiva, spomenikov in arheoloških najdišč (v nadaljnjem besedilu: kulturno gradivo) tako:

- (a) da določijo jasne količinske cilje za digitalizacijo kulturnega gradiva v skladu s splošnimi cilji iz točke 7, pri čemer navedejo pričakovano povečanje digitaliziranega gradiva, ki bi ga lahko dodali Evropeani, in proračunska sredstva, ki jih bodo za to zagotovili javni organi,
- (b) da pripravijo preglede nad digitaliziranim kulturnim gradivom in sodelujejo pri skupnih prizadevanjih za pripravo pregleda na evropski ravni s primerljivimi podatki;

2. spodbujajo partnerstva med kulturnimi ustanovami in zasebnim sektorjem, da se zagotovijo novi načini financiranja digitalizacije kulturnega gradiva in spodbujajo inovativni načini uporabe gradiva, pri čemer je treba zagotoviti, da bodo javno-zasebna partnerstva za digitalizacijo pravična in uravnotežena ter v skladu s pogoji iz Priloge;

3. če je mogoče, črpajo iz strukturnih skladov EU, da bi sofinancirale dejavnosti digitalizacije v okviru regionalnih inovacijskih strategij za pametno specializacijo;

4. preučijo načine za čim boljšo uporabo digitalizacijskih zmogljivosti in ustvarjanje ekonomij obsega, kamor lahko spada tudi združevanje dejavnosti kulturnih ustanov na področju digitalizacije in čezmejno sodelovanje, ki temelji na središčih za usposabljanje na področju digitalizacije v Evropi;

Digitalizacija in spletna dostopnost javno dostopnega gradiva

5. izboljšajo dostop in uporabo digitaliziranega javno dostopnega kulturnega gradiva tako:

- (a) da zagotovijo, da bo javno dostopno gradivo javno dostopno tudi po digitalizaciji,

⁽¹⁾ UL L 323, 9.12.2005, str. 57.

(b) da podpirajo čim širši dostop do javno dostopnega digitaliziranega gradiva ter čim širšo ponovno uporabo gradiva za nekomercialne in komercialne namene,

(c) da sprejmejo ukrepe, s katerimi omejijo uporabo motečih vodnih žigov ali drugih vizualnih zaščitnih ukrepov, ki zmanjšujejo uporabnost javno dostopnega digitaliziranega gradiva;

Digitalizacija in spletna dostopnost avtorsko zaščitnega gradiva

6. izboljšajo pogoje za digitalizacijo in spletno dostopnost avtorsko zaščenega gradiva tako:

(a) da takoj po sprejetju direktive o osirotelih delih hitro in pravilno prenesejo ter izvajajo njene določbe, pri čemer se pred samim sprejetjem posvetujejo z zainteresiranimi stranmi, da zagotovijo hitro izvajanje, ter natančno spremljajo uporabo direktive po njenem sprejetju;

(b) določijo pravne okvirne pogoje, s katerimi podprejo mehanizme za izdajanje licenc, ki jih za obsežno digitalizacijo in čezmejno dostopnost na trgu nedostopnih del opredelijo in sprejmejo zainteresirane strani,

(c) prispevajo k zagotavljanju zbirk podatkov, ki vsebujejo informacije o pravicah ter so povezane na evropski ravni, npr. ARROW, in te zbirke podpirajo;

Europeana

7. prispevajo k nadaljnjemu razvoju Europeane tako:

(a) da kulturne ustanove in založnike ter druge zainteresirane strani spodbujajo, da zagotovijo dostop do digitaliziranega gradiva prek Europeane ter tako platformi pomagajo, da nudi neposreden dostop do 30 milijonov digitaliziranih objektov do leta 2015, vključno z dvema milijonoma zvočnih in avdiovizualnih objektov,

(b) da javna sredstva za prihodnje projekte na področju digitalizacije zagotovijo samo pod pogojem, da bo digitalizirano gradivo dostopno prek Europeane,

(c) zagotovijo dostopnost vseh javno dostopnih umetniških del prek Europeane do leta 2015,

(d) vzpostavijo ali okrepijo nacionalna zbirališča, ki vsebino z različnih področij vnašajo v Europeano, ter sodelujejo pri čezmejnih zbirališčih za posebna področja ali teme, pri katerih se lahko ustvarijo ekonomije obsega,

(e) zagotovijo uporabo skupnih digitalizacijskih standardov, ki jih Europeana določi v sodelovanju s kulturnimi ustanovami, da zagotovi medobratovalnost digitaliziranega gradiva na evropski ravni, ter sistematično uporabo trajnih označb,

(f) zagotovijo široko in brezplačno razpoložljivost obstoječih metapodatkov (opisov digitalnih objektov), ki so jih zbrale kulturne ustanove, ter njihovo ponovno uporabo prek storitev, kot je Europeana, in za inovativne uporabe,

(g) izdelajo komunikacijski načrt za seznanjanje javnosti, zlasti šol, z Europeano, pri čemer sodelujejo s kulturnimi ustanovami, ki tej strani zagotavljajo vsebine;

Digitalna hramba

8. izpopolnijo nacionalne strategije za dolgoročno hrambo digitalnega gradiva, posodobijo akcijske načrte za izvajanje strategij ter izmenjujejo informacije o strategijah in akcijskih načrtih;

9. v nacionalni zakonodaji sprejemajo izrecne in jasne določbe, ki javnim ustanovam za namene hrambe dovoljujejo večkratno kopiranje in prenos digitalnega kulturnega gradiva na nove strojne medije in v druge programske oblike, pri čemer v celoti spoštujejo zakonodajo Evropske unije in mednarodno zakonodajo o pravicah intelektualne lastnine;

10. sprejmejo potrebne ureditve za deponiranje gradiva, ustvarjenega v digitalnem formatu, da zagotovijo njegovo dolgotrajno hrambo, in izboljšajo učinkovitost obstoječih ureditev o hrambi gradiva, ustvarjenega v digitalnem formatu, tako:

(a) da zagotovijo, da imetniki pravic dela posredujejo knjižnicam za deponiranje brez ukrepov tehnične zaščite, oziroma da jim zagotovijo sredstva, da ukrepi tehnične zaščite ne bodo ovirali dejanj, ki jih morajo knjižnice opraviti za namen hrambe, pri čemer morajo v celoti spoštovati zakonodajo Evropske unije in mednarodno zakonodajo o pravicah intelektualne lastnine,

- (b) po potrebi določijo pravne določbe, ki dopuščajo prenos digitalnih deponiranih del iz ene knjižnice za deponiranje v druge knjižnice za deponiranje, ki imajo prav tako pravico do teh del,
- (c) dovolijo, da pooblaščen ustanove za hrambo spletnih vsebin uporabljajo tehnike za zbiranje gradiva z interneta, kot je spletno žetje, pri čemer v celoti spoštujejo zakonodajo Evropske unije in mednarodno zakonodajo o pravicah intelektualne lastnine;
11. pri oblikovanju politik in določanju postopkov za deponiranje v digitalnem formatu ustvarjenega gradiva upoštevajo razvoj v drugih državah članicah, da preprečijo prevelike razlike pri ureditvah deponiranja;

Spremljanje izvajanja tega priporočila

12. Komisijo 24 mesecev po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije* in za tem vsaki dve leti obvestijo o sprejetih ukrepih na podlagi tega priporočila.

V Bruslju, 27. oktobra 2011

Za Komisijo
Neelie KROES
Podpredsednica

PRILOGA I

JAVNO-ZASEBNA PARTNERSTVA ZA DIGITALIZACIJO

Da bi z digitalizacijo naše kulturne dediščine hitro napredovali, je treba javna sredstva za digitalizacijo dopolniti z zasebnimi naložbami. Komisija zato spodbuja javno-zasebna partnerstva za digitalizacijo kulturnega gradiva.

Države članice poziva, da takšna partnerstva podprejo, pri čemer morajo spoštovati naslednja ključna načela:

1. Spoštovanje pravic intelektualne lastnine

Javno-zasebna partnerstva za digitalizacijo zbirk v kulturnih ustanovah morajo v celoti spoštovati zakonodajo Evropske unije in mednarodno zakonodajo o pravicah intelektualne lastnine.

2. Neizključnost

Sporazumi za digitalizacijo javno dostopnega gradiva morajo biti neizključni, kar pomeni, da lahko tudi drugi zasebni partnerji isto gradivo digitalizirajo pod primerljivimi pogoji.

Da bi zasebni partnerji lahko amortizirali svoje naložbe, je morda treba določiti obdobje za prednostno komercialno uporabo ali prednostno komercialno izkoriščanje. To obdobje mora biti omejeno in čim krajše, da se spoštuje načelo, po katerem mora biti javno dostopno gradivo javno dostopno tudi po digitalizaciji. Obdobje prednostne uporabe ne sme biti daljše od sedem let.

Sporazumi morajo biti v celoti v skladu s pravili EU o konkurenci.

3. Preglednost postopka

Sporazume za digitalizacijo zbirk v lasti kulturnih ustanov je treba dodeliti v okviru **javnega natečaja** med potencialnimi zasebnimi partnerji.

4. Preglednost sporazumov

Sporazume med kulturnimi ustanovami in zasebnimi partnerji za digitalizacijo kulturnih zbirk je treba objaviti.

5. Dostopnost prek Europeane

Sklenitev javno-zasebnih partnerstev mora biti vezana na pogoj, da bo digitalizirano gradivo dostopno prek Europeane.

6. Ključna merila

Ključna merila za ocenjevanje predlogov javno-zasebnih partnerstev so:

- skupne naložbe zasebnega partnerja, pri čemer je treba upoštevati zahtevana prizadevanja javnega partnerja,
- dostopnost digitaliziranega gradiva javnosti, med drugim tudi prek Europeane: partnerskim modelom, pri katerih ima končni uporabnik brezplačen dostop do digitaliziranega gradiva, je treba dati prednost pred modeli, pri katerih mora končni uporabnik za dostop do gradiva plačati,
- čezmejni dostop: partnerski sporazumi morajo zagotoviti čezmejni dostop za vse,
- trajanje prednostne komercialne uporabe digitaliziranega gradiva s strani zasebnega partnerja: to obdobje mora biti čim krajše,
- predvidena kakovost digitalizacije in kakovost datotek, ki bodo zagotovljene kulturnim ustanovam: zasebni partner mora kulturnim ustanovam zagotoviti digitalizirane datoteke, katerih kakovost je enaka datotekam, ki jih uporablja sam,
- možnost, da digitalizirano gradivo za nekomercialne namene uporabljajo kulturne ustanove: ta uporaba mora biti čim širša in ne sme biti omejena s tehničnimi ali pogodbenimi omejitvami,
- časovni okvir projekta digitalizacije.

PRILOGA II

OKVIRNI CILJI ZA NAJMANJŠI PRISPEVEK VSEBIN V EUROPEANO NA DRŽAVO ČLANICO

	Število objektov v Europeani na državo članico (*)	Okvirni cilj za leto 2015 (**)
BELGIJA	338 098	759 000
BOLGARIJA	38 263	267 000
ČEŠKA	35 490	492 000
DANSKA	67 235	453 000
NEMČIJA	3 160 416	5 496 000
ESTONIJA	68 943	90 000
IRSKA	950 554	1 236 000
GRČIJA	211 532	618 000
ŠPANJA	1 647 539	2 676 000
FRANCIJA	2 745 833	4 308 000
ITALIJA	1 946 040	3 705 000
CIPER	53	45 000
LATVIJA	30 576	90 000
LITVA	8 824	129 000
LUKSEMBURG	47 965	66 000
MADŽARSKA	115 621	417 000
MALTA	56 233	73 000
NIZOZEMSKA	1 208 713	1 571 000
AVSTRIJA	282 039	600 000
POLJSKA	639 099	1 575 000
PORTUGALSKA	28 808	528 000
ROMUNIJA	35 852	789 000
SLOVENIJA	244 652	318 000
SLOVAŠKA	84 858	243 000
FINSKA	795 810	1 035 000
ŠVEDSKA	1 489 488	1 936 000
ZDRUŽENO KRALJESTVO	944 234	3 939 000

(*) Oktober 2011. Nadaljnje objekte prispevajo države nečlanice EU (zlasti Norveška in Švica) ali pa se prispevajo v okviru evropskih projektov in zato niso dodeljeni posameznim državam članicam.

(**) Okvirni cilji na državo članico so izračunani glede na splošni cilj, tj. 30 milijonov digitaliziranih objektov v Europeani do leta 2015 glede na (a) velikost populacije in (b) BDP. Pri državah članicah, ki so okvirni cilj že dosegle oziroma ga bodo dosegle kmalu, izračun temelji na trenutnem številu objektov, ki jih prispevajo v Europeano, in dodatnih 30 %. Vse države članice so pozvane, da upoštevajo tudi kakovostne vidike, pri čemer morajo upoštevati, da morajo biti do leta 2015 prek Europeane dostopna vsa javna umetniška dela.